

Ko pokrov posodi se razpoči,
 Abecednik najprej ven poskoči
 In za njim se vsuje vsa druhal, —
 Oh, učenček, kam se bodeš djal?! —
 Dolgočasna slovnica z berilom,
 Lepopisje, risanka z ravnilom;
 Poleg črne tablice visí
 Goba, pa še družih več reči.
 Izmed kupa škiljasto pokuka
 Matemátike *) nesrečna kljuka;
 Zemljepis se sili brž na dan,
 V njem so mesta, reke, hrib in plan;
 Bukve, kjer se vestno popisava,
 Kar po zraku leta, v vodi plava,
 Vse, kar skače, lazi in kar grè,
 Ruda, zelišče in kar cvetè;
 Zgodovina iz obojih vekov,
 Kar do zdaj je znášel um človekov
 In tako gre dalje in naprej
 Vse brez konca skoraj in brez mej!! —

Gospodinja je pa tudi gluha,
 Kar dijak jej reče, mu ne skuha;
 Sadja ni moč kupiti nikdar,
 Saj pač vse za šolski gre denár.
 Ves život je truden od sedenja,
 Kaj še glava vročega učenja:
 Vrti stvar na to ali ono plát,
 V šoli raste trnje in osát!
 Prostih dni, — počitnic je le malo, malo
 Dà, učenje britko je postalo;
 Oh, nebó odvrni nam vsaj tó,
 Da z »dvojáčo« ne bo zdaljšano!!

Razsodba v jezični pravdi.

„Kdor tuje jezike zaničuje, kaže, da je neumen; kdor pa celo za maternega ne mara, kaže, da ni blagodušen.“

*) Matematika je učeno ime za težje računstvo.